

Warszawa, dnia 04.07. 2012 r.

Dot.: TVP/JB-113/2012

Pan
Jan Dworak
Przewodniczący
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

**Stanowisko
w ramach konsultacji społecznych dot. zasady „must carry”/”must offer”**

w odpowiedzi na zaproszenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do konsultacji w zakresie zasady „must carry/must offer”, niniejszym przedstawiamy stanowisko Telewizji Polskiej S.A. w formie odpowiedzi na zadane pytania.

Na wstępie jednak nasuwa się uwaga natury ogólnej – czy w okresie po konwersji cyfrowej (swich-off) zasadne jest istnienie zasady must carry ale i must offer. Pokrycie systemem telewizji naziemnej całego kraju i nasycenie odbiornikami DVB-T może upoważniać do wniosku, że istnienie tych zasad w porządku prawnym nie spełnia żadnego z celów społecznych, a przeciwnie prowadzi do wypaczeń relacji na rynku. Nie da się bowiem nie dostrzegać, że w sytuacji gdy operatorzy nie zachowują kolejności rozprowadzania programów objętych tą zasadą stwierdzenie iż zapewnia ona realizację celu społecznego jest iluzoryczne. Nadto, nie da się również pominąć okoliczności, że zasada must carry/must offer służy w swej istocie nie odbiorcy ale głównie operatorom tych platform, którzy wzbogacając bukiet swych programów programami objętymi zasadą must carry/must offer budują swoją ofertę handlową zapewniającą sprzedaż w systemie pakietowym. W sytuacji gdy nie jest zapewniona ściągalność abonamentu czy też nawet współpraca tych operatorów w zakresie poboru czy tylko sprawdzenia, iż odbiorca opłacił abonament zasada must carry/must offer działa przeciw skutecznie wobec nadawcy publicznego. Z jednej strony jest on zobowiązany do realizacji misji publicznej z niedostatecznych środków publicznych, z drugiej jest związany nakazem must offer dostarczenia swych programów operatorom - nie uzyskując w zamian ani wsparcia państwa ani tychże operatorów w zwiększeniu wpływów abonamentowych choćby przez rejestrację odbiorników i dokonywania opłat przez klientów tych platform.

W tych warunkach jeśli ustawodawca nie zgodziłby się na związanie zasady must carry/must offer z obowiązkiem operatorów zawierania umów wyłącznie z odbiorcami zarejestrowanymi i opłacającymi opłatę abonamentową na rzecz mediów publicznych to celowa jest likwidacja zasady must carry/must offer i pozostawienie Telewizji Polskiej S.A. autonomii w kształtowaniu stosunków prawnych z operatorami, w tym oferowanie swych programów za opłatą. Byłby to jeden ze sposobów uzupełnienia postępujących niedoborów z wpływów z opłat abonamentowych.

Ad 1. Jakich typów programów ze względu na tematykę powinien dotyczyć obowiązek must carry? Co powinno decydować o przyznaniu programowi tego statusu?

Jeśli przyjąć, że zasada „must carry” powinna zostać utrzymana to winna ona dotyczyć wszystkich programów naziemnych dostępnych czy to analogowo czy w trybie bezpłatnym w multipleksach naziemnych (MUX-1, MUX-2, MUX-3) . W ten sposób programy naziemne mogłyby być dostępne dla odbiorców (klientów) platform satelitarnych i kablowych, którzy nie korzystają lub nie zechcą korzystać wyłącznie z dostępu naziemnego lecz oferty tych platform wzbogaconej o dodatkowe programy. W czym mógłby zrealizować się interes publiczny. Aby jednak interes publiczny mógł się w pełni urzeczywistnić niezbędne jest sprzężenie tej zasady z ustaloną ustawowo kolejnością wprowadzania tych programów do platform ale też do elektronicznych przewodników po programach. Kolejność ta wynika dziś z ustawy lecz dotyczy programów rozpowszechnianych w drodze cyfrowej w multipleksach naziemnych. Naruszenie tej kolejności winno być sankcjonowane prawnie.

Ad 2. Czy wobec zagwarantowanego ustawowo dostępu do mediów publicznych obowiązkiem „must carry” powinny być objęte oprócz podstawowych programów TVP I, TVP II i programów regionalnych także inne programy nadawcy publicznego rozpowszechniane na podstawie koncesji np. TVP Kultura, TVP Historia, TVP Seriale, TVP Sport? Jeśli tak, to co powinno decydować o objęciu tych programów zasadą „must carry”?

Tylko jeśli są obecne w multipleksach naziemnych bezpłatnie.

3. Czy każdy operator, niezależnie od skali działania powinien mieć obowiązek oferowania wszystkich programów o statusie „must carry”? Czy jakieś podmioty powinny zostać zwolnione z realizacji tego obowiązku? Jakie kryteria powinny o tym decydować? Niewielka liczba użytkowników końcowych? Kwestie finansowe? Niewielki zasięg? Inne?

Tylko platformy o istotnym zasięgu krajowym lub regionalnym, w praktyce tylko operatorzy satelitarni i kablowi.. Należy wyraźnie zagwarantować, by nadawcy nie byli

zobowiązani do nieodpłatnego udostępniania programów operatorom sieci, które nie są wykorzystywane przez znaczącą liczbę użytkowników końcowych jako główny sposób odbioru programów, np. obecnie operatorom sieci telefonii komórkowej oraz operatorom rozprawdzającym programy w sieci Internet. Wyłączone winny być zatem z działania tej zasady platformy mobile i internetowe z uwagi na ich uboczny charakter. W tym zakresie nie powinna obowiązywać także zasada „must offer” i bezpłatności

4. Ile maksymalnie programów powinno być objętych zasadą „must carry”? W dyrektywie mówi się, że obowiązki upowszechniania „must carry” nakładane przez Państwa Członkowskie „powinny mieścić się w granicach rozsądku”. Co to oznacza, Państwa zdaniem, w warunkach polskich?

Ilość programów winna obejmować wyłącznie programy obecne w multipleksach naziemnych w trybie powszechnym i bezpłatnie.

5. Jak często taka lista powinna być weryfikowana? Czy cała lista powinna być zmieniana w tym samym czasie, czy też status poszczególnych programów wygasalby sukcesywnie (lub ewentualnie był przedłużany), a na ich miejsce pojawiałyby się nowe?

Zasadą powinna być regulacja ustawowa. Dopuszczamy aby lista tych programów była ustalana w trybie rozporządzenia Krajowej Rady po corocznym badaniu wykonalności tej zasady pod względem spełniania interesu publicznego.

6. Jaki powinien być sposób aplikowania nadawców o przyznanie statusu „must carry”?

Aplikacje nadawców winny być dokonywane w trybie konsultacji społecznych dla celów regulacji w trybie rozporządzenia.

7. Jakie okoliczności powinny być brane pod uwagę przy cofnięciu programowi statusu „must carry”?

Warunkami cofnięcia statusu powinno być wyłącznie naruszanie prawa oraz warunków koncesji przez nadawcę. Przy czym należałoby wprowadzić instytucję cofnięcia reguły must offer dla operatorów którzy naruszają kolejność wprowadzenia tych programów do swych sieci i elektronicznych przewodników.

8. Kto powinien ponosić koszty dosyłu sygnału programu o statusie „must carry”: nadawca czy operator?

Operatorzy satelitarni lub kablowi. Programy objęte zasadą must carry wzmacniają ich bukiet programowy i stanowią główną ofertę dla odbiorców.

9. Jak długi powinien być okres przejściowy do wejścia w życie ewentualnych nowych rozwiązań, biorąc pod uwagę konieczność zawarcia umów między nadawcami a operatorami oraz przygotowanie rozwiązań technicznych?

W związku z funkcjonowaniem multipleksów naziemnych cyfrowych, operatorzy mają bardzo dużą łatwość wprowadzenia sygnału multipleksu do swoich sieci. W ocenie nadawcy okres przejściowy w takim przypadku nie wymaga zbyt wiele czasu.

10. Co z miejscem programów o statusie „must carry” w EPG? Czy powinny być wyróżnione jako pierwsze w EPG?

Programy objęte zasadą „must carry” powinny mieć zagwarantowane pozycje EPG/LCN na dekodernach w ofertach cyfrowych. Pierwsze pozycje EPG/LCN powinny stanowić powtórzenie listy programów ustalonej na naziemnych multipleksach cyfrowych.

Niezbędne jest doprecyzowanie w ustawie, że programy o statusie *must carry* powinny być rozprowadzane:

- 1) przed wszystkimi pozostałymi programami rozprowadzanymi przez operatora, oraz
- 2) w kolejności, w której programy te są wymienione w ustawie, począwszy od programów TVP I, TVP II i jednego regionalnego programu telewizyjnego rozpowszechnianego przez TVP S.A.

W związku z tym, programy o statusie *must carry* powinny być wyróżnione jako pierwsze w EPG.

Za utrzymaniem obowiązkowego pierwszeństwa i kolejności rozprowadzania programów o statusie *must carry* przemawia postulat rzeczywistego (a nie jedynie formalnego) zabezpieczenia interesu społecznego leżącego u podstaw instytucji *must carry/must offer*. Propozycja rozwiązania alternatywnego sprowadzającego się do ustanowienia obowiązku wprowadzenia określonych programów do oferty (bez równoczesnego ustalenia obowiązku ich rozprowadzania w określonym porządku) stanowi propozycję tak znacznego zliberalizowania instytucji *must carry*, że realizacja interesu społecznego w ramach tej instytucji stanie się iluzoryczna.

W ocenie Telewizji Polskiej S.A. ujęcie powyżej wskazanych postulatów w regulacjach prawnych zapewni prawidłową realizację zasady *must-carry*, z zachowaniem praw widzów, pluralizmu oferty programowej lecz wyłącznie w przypadku sprzężenia jej obowiązkiem operatorów zawierania umów z wyłącznie użytkownikami końcowymi, którzy posiadają zarejestrowane legalnie odbiorniki i opłacone opłaty abonamentowe.

TELEWIZJA POLSKA S.A.

Prezes Zarządu

dr Juliusz Braun